

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 1, andet punktum, i Rådets direktiv 77/249/EØF⁽¹⁾ om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser fortolkes således, at en medlemsstat kan bestemme, at bekræftelser vedrørende ægtheden af underskrifter på dokumenter, der er nødvendige med henblik på at stifte eller overdrage rettigheder over fast ejendom, er undtaget fra advokaters fri udveksling af tjenesteydelser, og at udøvelsen af denne virksomhed er forbeholdt de offentlige notarer?
- 2) Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national bestemmelse i registreringsstaten (Østrig), hvorefter det er forbeholdt offentlige notarer at foretage bekræftelser vedrørende ægtheden af underskrifter på dokumenter, der er nødvendige med henblik på at stifte eller overdrage rettigheder over fast ejendom, hvilket indebærer, at en erklæring vedrørende en underskrifts ægthed, der er udstedt af en advokat, der er etableret i Den Tjekkiske Republik, i dennes hjemstedsstat, ikke anerkendes i registreringsstaten, selv om denne erklæring efter tjekkisk ret har retsvirkning som officiel bekræftelse,

navnlig da

- a. spørgsmålet om anerkendelse af en erklæring vedrørende ægtheden af en underskrift på en tinglysningsanmodning i registreringsstaten, der er udstedt i Den Tjekkiske Republik af en advokat, som er etableret dér, vedrører en advokats indholdsmæssige udøvelse af en servicevirksomhed, som advokater, der er etableret i registreringsstaten, ikke kan udøve, og afslaget på anerkendelse af en sådan erklæring derfor ikke er omfattet af forbuddet mod restriktioner,

eller

- b. et sådant forbehold er begrundet for at sikre lovligheden og retssikkerheden med hensyn til retsakter (dokumenter vedrørende retshandler) og dermed tjener tvingende almene hensyn og desuden er nødvendigt for at nå dette mål i registreringsstaten?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/249/EØF af 22.3.1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser (EFT L 78, s. 17).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Obersten Gerichtshof (Østrig) den 15. juli 2015 —
BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG mod Verein für
Konsumenteninformation**

(Sag C-375/15)

(2015/C 354/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Obersten Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Appellant: BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG

Appelindstævnte: Verein für Konsumenteninformation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 41, stk. 1, sammenholdt med artikel 36, stk. 1, i direktiv 2007/64/EF⁽¹⁾ om betalingstjenester i det indre marked (betalingstjenestedirektivet) fortolkes således, at en oplysning (i elektronisk form), der sendes fra banken til kundens e-mail-postkasse inden for rammerne af online-banking (e-banking), hvorved kunden efter at have logget på e-banking-webstedet kan få adgang til denne oplysning ved at klikke på den, meddeles kunden på et varigt medium?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal betalingstjenestedirektivets artikel 41, stk. 1, sammenholdt med artikel 36, stk. 1, fortolkes således, at det i et sådant tilfælde forholder sig således,

- a) at oplysningen fra banken ganske vist stilles til rådighed på et varigt medium, men ikke meddeles kunden, idet den blot gøres tilgængelig for kunden, eller
- b) at der i det hele taget blot er tale om, at oplysningen gøres tilgængelig uden anvendelse af et varigt medium?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13.11.2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Baleares (Spanien) den 16. juli 2015 — Francisca Garzón Ramos og José Javier Ramos Martín mod Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A. og Intercotrans S.L.

(Sag C-380/15)

(2015/C 354/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Les Illes Balears

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Francisca Garzón Ramos og José Javier Ramos Martín

Sagsøgte: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A. og Intercotrans S.L.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 698, stk. 1, i Ley de Enjuiciamiento Civil, hvorefter en retsinstans i et almindelig søgsmål med påstand om annullation af et tvangsfuldbyrdsgrundlag under ingen omstændigheder kan træffe afgørelse om foreløbig udsættelse af den procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom, som er indledt på grundlag af dette tvangsfuldbyrdsgrundlag, som påstås at være ugyldigt, forenelig med princippet om adgang til effektive retsmidler i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽¹⁾?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares med, at den spanske regel er uforenelig med den nævnte artikel i Den Europæiske Unions charter, kan praksis fra Den Europæiske Unions Domstol, navnlig den, som er fastsat i dommen i sag C-169/14 ⁽²⁾, Sánchez Morcillo og Abril García, da finde anvendelse i den foreliggende sag?

⁽¹⁾ EFT 2000, C 364, s. 1.

⁽²⁾ EU:C:2014:2099.